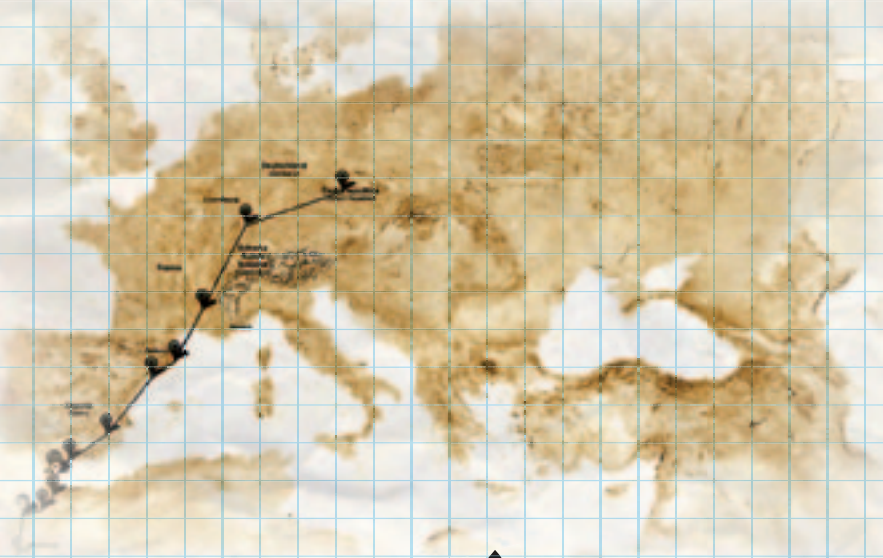

Zápisky z cesty

Bude to asi ze začátku trochu syrové, než najdeme formu, která bude vyhovovat nám a od Vás budeme přijímat věcné připomínky, popřípadě to, co by Vás zajímalo. Sami máme pár interních projektů i v rámci psaní deníku.

Co je to la bas? Určitě se to dozvíte.

Začínáme

Praha (ČR)
→ Tetouan (Marokko)
11. 9. 2011 - 19. 9. 2011

Den první

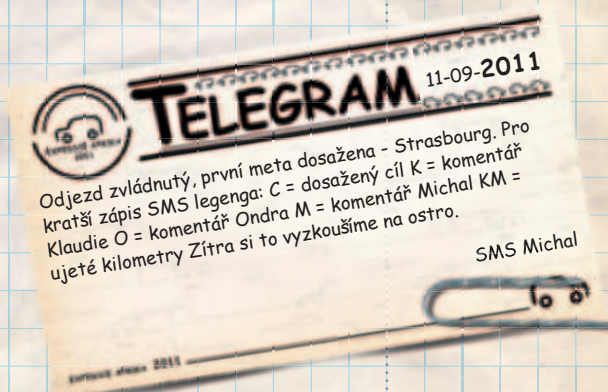
11. 9. 2011

Začínáme žít něco jako sen. Nápad, který přišel před třemi roky se začal naplňovat. Jsme na cestě. Zatím polykáme kilometry po evropských zemích a to Německa, Francie a Španělska. Celkem nuda až na pár poznatků a zážitků s prvními kilometry. Například Strasbourg není Stuttgart, ale pěkně popořadě.

Start. Po hezkých a dojemných okamžicích s našimi blízkými, známými, příjdivšími, co se o nás dozvěděli z médií, až po kolem jdoucí zvědavce jsme opravdu vyjeli.

Po měsících přípav, čtení cestopisů, matlání se ve vazelíně to přišlo. Jedeme. Couráme zástěrky, jsme jak sardinky, ale jedeme. Klaudie vrní a ukusuje první kilometry. Vyrážíme na první etapu v sestavě Ondra, Šárka a já plus doprovodné vozidlo s Irčou a Vildou jako Safety car do Gibraltaru.

Tento den nic, kromě příjemné obědové zastávky v Plzni, zakempování na pumpě v Německu a splnění denního limitu na kilometráž, nic zásadního nepřinesl.

TELEGRAM 12-09-2011

C = Montélimar, Francie K = OK, jede jako kule O = zatím je to jen jízda, teda vlastně s takhle naloženou Klaudíí je to příjemná plavba KM = 1 286

SMS Ondra

Den druhý

12. 9. 2011

Vstáváme kolem osmé a vaříme čaj, jíme buchty od maminek a sušíme spacáky od ranní rosy. Cestou sbíráme první cenná ponaučení typu:

*Nepředjíždět kamión ve stoupání kilometr před odbočkou
...a to ještě když máme za sebou Safety car.*

Neplatit mýtné 50-ti eurovou bankovkou.

Při naší hlavní filozofii odlehčování auta to byla smrt v podobě pytlíku drobných. Dálnice stála 6,40 EUR. Jackpot na mýtném máme my.

Od samotného Francouze na adresu automobilu Renault (safety car):

„Odjedeš Renaultem, vrátíš se na kole.“

Přicházejí i zprávy typu:

*Jaderná elektrárna ve vašem směru
v plamenech!!! Jedte jinudy.*

Nakonec se to vysvětlilo a my uháněli dál.

Náš stín

Den třetí

13. 9. 2011

Ranní vstávání je pro nás mor. Dnes jsme nesplnili kilometrový limit. Flákali jsme se u krásného, nejstaršího (co si pamatujeme) dochovaného mostu na světě. Pont du Gard. Nesmí se z něj skákat... Někteří vytuhli na kamení a zjistili jsme, že i když si hlídáme pitný režim, musíme víc.

Pont du Gard

Následuje koupání v moři. Shodujeme se, že Klaudie je u moře víc než my.

Z Ondry se stává sběrač. Kdekoliv zastavíme, skáče do příkopů a přináší hrsti a náruče všech možných bylinek což potom oceňujeme při večerích. Je nadšen.

Tento den přinesl poznání, že máme rádi kruhové objezdy. Dyk jsem kluci z Dejvic od Kulaťáku. I když Klaudie s kredencí na střeše vykazuje schopnost klopení, čehož využíváme k zjednání respektu kolemjedoucích drzých Francouzů, i kamiónů. Už je umíme fakt rychle. Zatím co Ondra může jet přes kruháč jak chce, já dostávám zezadu pohlavky.

Zase u moře

Alhambra

Jinak se učíme zžít s našimi „povinnostmi“ typu zapnout GPS, vypnout dobíječky, vytáhnout bezpečnostní pásy spolujezdcí po nastoupení Šárky, zamykat vždy a vše...

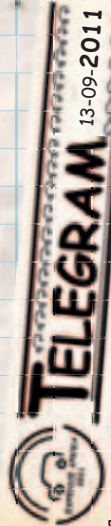
Ještě tentýž večer jsme pokořili španělské hranice a zakemovali v poli. Překvapilo nás množství utěšitelů

postávající kolem cest a dále, že to tu hrozně smrdělo. Tento jev nás provázal celé Španělsko. Tím, že spíme většinou pod širákem, a ne v krabici, nás překvapuje jak ten měsíc svítí. Jako blázen... každou noc.

Den čtvrtý

14.9.2011

Po hezkém vyspání míříme k Barceloně. Krásná adrenalinová kličkováň městem, kterou oceňujeme kromě Vildy. Hezké město. Jediný černí puntík a to v podobě ukradené Šárčiny peněženky v místním občerstvení. No krade se všude, a proto toto přijímáme jako fakt. Blokuje se co se dá a vyrážíme po městě. Po procházce vyrážíme dál. Mile nás překvapuje Španěl s vizáží Antonia Banderase, který se na nás lepí tři kilometry. Nejdřív trochu nevrle na něj koukám s trochu vyumělkovaným úsměvem po 5 hodinách pochodu po městě, ale v tom Španěl cosi v 40 kilometrové rychlosti vytahuje a snaží předat do okénka. Trochu vzrušení a už držím miniaturní kytaru jako symbol Španělska... nastává zděšení co na oplátku. Vyhrála naše samolepka. Usmíváme se a i trochu s dojetím na sebe máváme a loučíme se. Milé. Barcelona si napravila reputaci a my víme, že všude dobří lidé žijí.

C = Girona, Španělsko O = Klaudie me stve, je u moře snad castěji nez ja M = kruhace, kruhace ... KM = 1 762

SMS Michal

TELEGRAM 14-09-2011

IKA 2011

C = Tarragona, Španělsko K = ucpaná tryska volnoběhu, roztekle couvacky - nemam rad „MADE IN CHINA“ O = Cerveza uz tece proudem :) M = V Barcelone Sarce ukradli penezenku KM = ?

SMS Ondra

EXPEDICE AFRIKA 2011

Kroužek motoristů:

Hlásíme první závadu v podobě ucpané trysky volnoběhu. Pod mostem opravujeme a frčíme dál.

Tento benzín nechutná ani našemu armádnímu vaříči. Klaudie není žádnéj mloun.

Večer při příchodu do kempu na nás slečna volá: „čau tě.“ Slovena pracující v kempu. Povídáme. Jsme první krajani za její čtyři měsíce co zde pracuje.

Dáváme pívko a procházku po pláži.

Den pátý

15.9.2011

Honíme ztracené kilometry. Za zmínku opět stojí doprava ve Valencii. Na město menší než Praha pěkněj zmatek a náš věrný stín má problémy se udržet (šafety car). Kempujeme u lesa pod hrozbou sežrání a udupání ovce. Krásná hvězdná noc s rytmem ovčího hip-hopu.

TELEGRAM 15-09-2011

C = Caravaca dela Cruz, Španělsko K = co drncelo uz nedrnci, co nedrncelo drnci tedka O = more je teple jak curanky :-), lidi nam hazej okenkem do auta drobnosti pro stesti KM = 2580

SMS Michal

EXPEDICE AFRIKA 2011

Den šestý

16.9.2011

Ráno budíček od pastevce. Prohodili jsem pár nesrozumitelných slov... Ondra pořád, že se máme jít k němu vysprchovat... Chlap v nej letech... asi 60, ale vzhled na 80. Skončili jsme nabídkou cigára...

Projíždíme krásnou, ale drsnou kopcovitou krajinou pohoří Siera Leone. Vidíme sněh na vrcholcích. Nikde nikdo. Prázdná políčka. Jen my, stín a rytmické pobublávání Klaudie v kopcích. Vše uchlazeno bez zapnutí pomocného chlazení (topení).

Kempujeme v nejhorším kempu. Pán se zjevem Srstky bez sebemenšího záchvěvu emocí ve tváři. I kámen je proti němu chechtací pytlík. Křížovatka tří dálnic, vlak typu TGV a konec přistávací dráhy. Usínáme vyčerpáním... někdo vzteky.

TELEGRAM 16-09-2011

C = Malaga, Španělsko O = rozmaryn, tymian, vino, limetky, fiky, houby ... vse se tu da narvat na kazde mezi, uz jen ulovit ovci :-). V Grenade nam nic neukradli, lide po ceste mavaji a potrubuji. Cedule na Algeciras jsou uz i arabsky, citime jak uz moc jsme blizko. KM = 2952

SMS Ondra

EXPEDICE AFRIKA 2011

EXPEDICE AFRIKA 2011

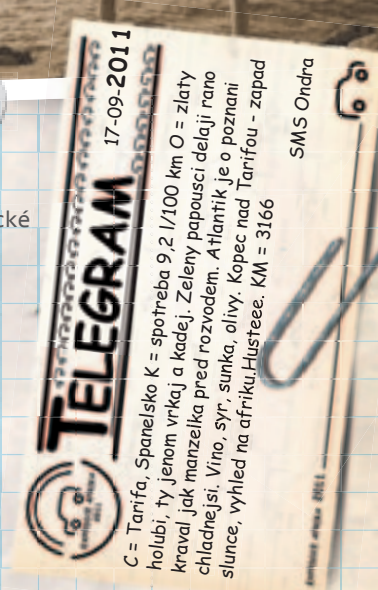
Den sedmý

17.9.2011

Ten kdo přivykl tomu všemu byl vyveden z omylu. Hejno rozzuřených papouščíků rodin dal konec tomu co zbylo ze spánku v tohle bordelů.

Přesun do Tarify na pomezí Středozemního moře a Atlantického oceánu. Další setkání se Slovákem, chalán s Kežmarku, student... Copak Češi nikam nejezdí? Koupání v Atlantiku s poslední záchvěvem několika násobně převařené pečevné nátěrky (paštika), jak z filmu účastníci zájezdu.

Co dodat

Kempy nejsou, proto kempujeme u ornitologické pozorovatelný s výhledem na africké břehy.

Tam
někde
je Afrika

Chvilka poezie:

Tak tady sedíme,
na Afriku hledíme.
Maják bliká lodě sviští,
naše bude až ta příští.

Den osmý

18.9.2011

Noční návštěva zmaštěných Marokánců. Známe akorát z vyprávění Ondry. Prý chtěli pít. Kouřit, telefonovat a nakonec nabízeli haš... Nám zmizel barel na vodu. Asi měli fakt žízeň. Ranní nálet ptákológů. Vše proběhlo ok.

Moje
opička

Gibraltar. Zahráli jsme si na Pražáky. Po zjištění fronty před hranicemi jsme se jali hrát na cizince. V podobě české uličky jsme to vrazili mezi jeep a nějakou toyotu. Vilda zpanikařil a začal kroužit po přilehlém kruháci a nechápal co jsme to za lidi...ale až jsme mu přistrčili nahrávku a uvolnili jsem ho do přečíslení tak pochopil. Češi vs. Kolona 2:0.

Opice, jeskyně, pevnost, červené britské budky, anglický klid, průvodce Španěl s hlasem vhodným namlouvání pohádek. Opice nesmrdí. Jen řízení nuda. Neřídí se vlevo. Pěkný výlet na 2 hodiny. All inkusive

Boj o jídlo

Hrajeme si

za cca dobrý peněz. Následovala procházka městem a lehká svačina v Burger kingu, kam nás vtáhnul Ondra. U tankování se k nám hrne pan Ledr. Cpe nám vizitku a hned nabízí kšeft s náhradními díly.

Letiště
Gibraltar

Celou dobu jsme doufali, že uvidíme v akci letadlo na legendárním gibraltarském letišti. Povedlo se, ale bohužel o 20 vteřin za námi. Foto letadla máme, ale bez Klaudie. Ondru sice málem sejmula místní ochranka potom, co jsme se Šárkou za uzavírací závorou letiště panicky začali opouštět auto. Toto letiště je zajímavé tím, že přes něj vede silnice do města, a když přilétá nebo odlétá letadlo tak spustí závory jak u nás na železničním přejezdu.

Zakempování v kempu. To by se ve Španělsku u moře zdálo jako brnkačka, ale ne. Dle GPS Vildy kemp skoro na každém rohu, ale tu měl být uprostřed kruháče, tu ve skladu. Prostě kempy vymřely. Nakonec jsme jeden našli asi 10 km zpátky. Kempujeme, uklízíme, připravujeme auto na transport do Afriky.

C = Algeciras, Španělsko O = Gibraltar, svět je malý a Čechu moc; potkali jsme zde pana Ledra (modří už vedí :-)). Už vím co znamená být „drzí jak opice“, neboť bez varování skáčou na hlavy. Klasické červené telefonní budky a čekám, z kterých postovní schránky se začne třepotat kravata. Na krizovatce blikne červená a z vedlejší projede boeing. Nemají tu fish&chips, ale mají extra levný benzin. KM = 3220
SMS Ondra

Den devátý

19.9.2011

Ráno klidný budíček, sprcha a snídaně. Vystěhování Šárky do safety caru (nevěřil jsem, že se tam vejde) sbalení a odjezd okouknout místo nalodění. Po vtipném nahánění různých týpků a honění po přístavu jsem se dozvěděli, že máme papír, co potřebujeme a dokonce, že se můžeme nalodit o trajekt dříve. To jsme uvítali i vzhledem k tomu, že safety car měl namířeno ještě do Portugalska. Proběhlo

loučení, u někoho slzavé, a už jedeme do lodě. Potkáváme Holanďana na motorce, který nám ochotně radí kam v Maroku. Vystupujeme na lodi a prásk Míšovi padá jeho miláček foťák na zem. Po předešlých zkušenostech mi probíhá peripetie s dvěma předešlými reklamacemi objektivu. Ondra mě uklidňuje... snad bude vše ok. Zkoušíme první záběry kamerou. Je to sranda, ale do mé tlapy nic moc. Já prostě budu kamerovat ze stativu.

Poučení:

cestovatelé si pomáhají a radí. Je to nejcennější a nejaktuálnější zdroj informací o dané zemi

Klause
na vodě

Trhy

Když předbíhám auto u výjezdu z trajektu, abych natočil první metry Klaudie v Africe tak mě málem zatknou, ale tím, že Klaudie je taková jaká je a vše je ok. Máme to a vyrážíme směr Maroko.

Hranice do Maroka na nás dýchly tím, co očekáváme. Zmatek, čurbes, pokřikující lidé, ale usmíváme se a postupujeme vpřed. Ujímá se nás „oficiální“ guide, který nás protáhne.

Šlo to jako po másle, ale samo, že si řekl o bakšiš. Byl jsem kategoricky proti, ale nakonec jsem musel uznat, že nám pomohl. Ěčka ho trochu dostaly, ale vlítnul jsem na něj, že my jsem návštěva a on by nám měl dát dárek a že jsme chudá expedice a tak to skončilo smíchem a popřáním šťastné cesty.

Kempujeme, jak jinak než v terénu, někde na kopci. Sice se v jídle koupalo mládě kudlanky, ale bylo výborné. To jídlo! Fotíme i krásného brouka skarabea. On hoduje na blízském trusu a my se ládujeme fazolemi. Lidé chodící kolem nás se nekouknou ani do očí. Neleníme a zkoušíme první arabská slovíčka. La bas, něco jako ahoj celkem zabírá. První večere v Africe se Ondrovi povedla. Dopisujeme tento deník a jdeme spát.

Poučení:

ne každý kdo ti chce pomoci ti pomůže.

Tetouan chutná nám

Reportujeme

Tečeme

Kroužek nejmladších fanoušků:
rozjždíme projekt plyšáci jedou do světa!!!

Kroužek techniků:

proběhlo promazání a dolití náplní kam jenom v Klaudii šlo.

TELEGRAM 19-09-2011

C = Tetouan, Maroko K = kontrola, doliti a promazani vseho, uz zase jdou dalkovy svetla-uklepany kabel M = Opustil nas „safety car“, dekujeme za jeho podporu. Dosud to bylo o trpelivosti, ted je to o adrenalinu. Hned na trajektu nam holanďan na motorce dava rady, kde v Maroku prespat a co musime videt. Asi zahodime 10 kg pruvlvcu a odlehcime. Hranice OK, jen odehnat par „vobejdu“ a podepsat stih papiru. Pred Klaudii pookral i nejdrcnejsi celnik. KM = 3295

SMS Michal